

IM Maximilián Ujtelky

*20.4.1915 – † 10.12.1979

Narodil sa v roku 1915 v Spišskej Novej Vsi. Jeho otec bol lekárom a v mladosti známym atlétom. Po absolvovaní Právnickej fakulty UK v Bratislave pracoval na štátnej daňovej správe, potom na Povereníctve financií, v Slovenskej sporiteľni a potom bol vedúcim pracovníkom Správy pre veci majetkové a devízové Štátnej banky československej. Tu pracoval cca 20 rokov až do odchodu na dôchodok. Max, ako ho oslovovali blízky a priatelia, bol typom intelektuála, spoločenský a príjemný človek, ktorý ovládal aktívne 6 jazykov.

V päťdesiatych až v sedemdesiatych rokoch patril medzi najvýraznejšie osobnosti bratislavského a slovenského šachu. Bol mnohonásobným reprezentantom Československa. Bol dlhoročným členom bratislavského šachového klubu Slovan Pravda a po jeho zániku šachového klubu ŠK Slovan Bratislava.

Významné úspechy jeho šachovej kariéry

V roku 1946 sa konali v Bratislave dva turnaje. Dobre obsadený prebor Bratislavy a Memoriál Dezidera Maya. V oboch zvíťazil Max Ujtelky. Na pásmovom turnaji MS v Budapešti 1959 sa delil o 9. miesto. Na majstrovstvách bývalej Československej republiky sa v roku 1960 delil o 1. miesto spolu s Jiřím Fichtlom, zápas o titul tesne prehral. O 2.miesto sa delil v roku 1959, 3. bol v roku 1948, o 3.miesto sa delil aj v roku 1954 a v roku 1950 bol piaty. V medzištátnych zápasov nastupoval pravidelne od roku 1948. Hral za Československo na šachových Olympiádach v roku 1954 v Amsterdame sa pričínal o krásne 3. miesto ČSR, 1960 v Lipsku sme boli piaty a 1966 v Havane šieste miesto. Na ME družstiev hral v roku 1957 a 1961. Ak sme pri Olympiádach, treba spomenúť ešte rok

1970 nemecký Siegen, kde bol nehrajúcim kapitánom československého družstva. Tu mal nepríjemnú nehodu. František Blatný vtedy v Československom šachu napísal : „ *Začátek olympiády nebyl pro reprezentační družstvo ČSSR šťastný. Kapitána a vedoucího výpravy, JUDr. Maximiliána Ujtelkyho potkala po sobotním rozlosování velmi vážna nehoda. Stál na chodníku nedaleko našeho hotelu Kaisergarten, když došlo k havárii dvou osobních vozu. Jedním z nich byl dr. Ujtelky sražen a těžce zraněn. Utrpěl čtyřnásobnou zlomeninu pravé nohy a levé paže, a lehčí zranění hlavy. Byl okamžitě operován, z počátku chirurgové uvažovali o amputaci nohy...Jeho zdravotní stav se po prvních kritických dnech začal pozvolna lepší. Denně jsme odpovídali na desítky dotazu o jeho stavu – byli jsme rádi, že naše odpovědi mohou být optimistictější. Léčení si vyžáda v siegenské nemocnici dobu nejméně dvou měsíců , poté nastoupí domácí rehabilitace. Byla to pro naše družstvo citelná ztráta...“ Liečenie sa po čase úspešne skončilo, ale od tých čias Max kríval.*

Z medzinárodných turnajov treba spomenúť aspoň Reggio Emilia 1965/66 bol 2., Teplice 1947 3. miesto, v Mariánských Lázních 1959 3. miesto, ako aj v Balatonfürede 1959. V silnej konkurencii v Soči 1964 bol desiaty. Bol majstrom ÚJČS od roku 1948, majstrom športu 1956 a titul IM mu bol udelený v roku 1961. Ťažko vymenovať všetky turnaje, kde hral. Niekde

úspešne, niekde menej úspešne. Ale vždy bol ozdobou turnaja pre jeho korektnosť a seriózne vystupovanie. Max bol jednoducho človek s veľkým Č.

No nebol len hráčom. Zastával významné funkcie v slovenskom i československom šachu. Desať rokov (1953 – 1963) bol predsedom Slovenského šachového zväzu a v rokoch 1970 – 1978 bol predsedom celoštátneho (československého) Šachového zväzu ÚV ČSTV.

Nemožno zabudnúť na nedeľné stretnutia v Club hoteli na Tenisovom štadióne, kde mal vedľa priestory šachový klub ŠK Slovan Bratislava. Pravidelne v nedeľu okolo desiatej hodiny predpoludním sa tu stretávali Max Ujtelky, Július Kozma, Vojtech Pauer, občas Gabriel Delmár a skupinky mladých hráčov - Jozef Franzen, Miroslav Maláč, Karol a Stano Petříkovci, Ján a Gustav Štunc a niekedy i ďalší. Najprv v kaviarni pri káve a občas aj pohárik vína pri družnej debata, samozrejme o šachu a šachových historkách a následne v klubovni pri šachovnici. I keď medzi nami bol generačný rozdiel nedali nám to pocítiť. Max chodieval do klubu viackrát do týždňa a neodmietal hrať ani s hráčmi podstatne slabšími. Nezabudnuteľné boli aj chvíle analýz našich korešpondenčných partií. Jeho myšlienky boli fantastické. Okrem šachu treba spomenúť, že bol aj vynikajúcim hráčom bridžu a samozrejme aj čiernej kočky, kedysi obľúbenej kartovej hry medzi šachistami.

Škoda, že odišiel od nás pomerne mladý, vo veku, koľko políčok má šachovnica - 64 rokov 10.12.1979. Česť jeho pamiatke.